

РЕШЕНИЕ

№ 5010

гр. София, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4563** по описа за **2023** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Дирекция "Инспекция по труда" – [населено място], чрез процесуалния си представител ст.юрисконсулт С. С., срещу Решение № 647 от 08.02.2023 г., постановено по НАХД № 3623 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 100 - ен състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 22-007443/ 21.06.2021 г., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда" – [населено място], с което на „Стройелит К“ ЕООД на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), е наложена "имуществена санкция", в размер на 2000 лева, за нарушение на чл. 40, т. 1 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи (Наредба № 2 от 22. 03. 2004 г.).

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон. Посочва се, че в административнонаказателното производство нарушението е доказано безспорно и за същото правилно е потърсена административнонаказателна отговорност на „СТРОЙЕЛИТ К" ЕООД, на основание чл. 413, ал. 2 от КТ. Иска се

отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществува на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление. В съдебно заседание представителят на касатора претендира юрисконсултско възнаграждение и моли разносните за адвокатско възнаграждение на ответника да бъдат в минимален размер. Ответникът - „СТРОЙЕЛИТ К“ ЕООД, чрез процесуалния си представител адв. И. И., оспорва жалбата и моли за оставяне в сила на решението. Претендира разноски. В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XX касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Направените от въззивния съд фактически и правни изводи се споделят напълно от настоящата инстанция. По делото е установена следната фактическа обстановка:

Между дружествата „СТРОЙЕЛИТ К“ ЕООД и „СТРОЙКОЛУКС – СОФИЯ“ ООД бил сключен договор за строителство от 11.06.2021 г. с предмет на изпълнение - груб строеж на обект – „Смесена сграда с офиси, магазини, жилища, ателиета за индивидуална творческа дейност, подземен гараж, помещение за трафопост, СВО и СКО“ в поземлен имот с идентификатор 68134.1930.600, УПИ 2 – „За смесена сграда“, кв. No 230, м. „П. – Б.“ район, „В.“ по плана на [населено място], административен адрес: [населено място], ул. бул. „Б.“ No 20 – включващ следните видове СМР: кофражна работа, армировъчни работи, бетонови работи. След изпълнение на възложеното по договора „СТРОЙЕЛИТ К“ ЕООД предал, по силата на Акт за приемане на конструкцията от 25.08.2020 г., на „СТРОЙКОЛУКС – СОФИЯ“ ООД въпросната сграда след извършените СМР.

На 13.05.2021 г., при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от главен инспектор при ДИТ - [населено място] С., съвместно със свидетеля Д. М., в гореописания обект било установено нарушение на чл. 40, т. 1 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г., а именно – стълбищните рамене от втора до девета етажни плочи не били обезопасени срещу падане от височина.

При посещението на обекта инспекторите забелязали работници и на двете търговски дружества, като трима от тях попълнили списък, че работят за „СТРОЙЕЛИТ К“ ЕООД и извършвали кофражни дейности. Във връзка с констатациите на инспекцията бил съставен Протокол за извършена проверка от 13.05.2021г., в който били подробно отразени извършените нарушения във връзка със строежа на въпросния обект.

Във връзка с констатираното нарушение бил съставен АУАН за извършено

административно нарушение по чл. 40, т. 1 от Наредба № 2 от 22.03.2004г., който бил връчен лично на упълномощен представител на дружеството - жалбоподател. Въз основа на акта било издадено обжалваното наказателно постановление.

За да отмени НП въззивният съд е приел, че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на търговското дружество „СТРОЙЕЛИТ К“ ЕООД, тъй като от представените по делото писмени и гласни доказателства не може да се изведе еднозначен извод, че именно то е имало задължението да обезопаси обекта, в който е била извършена проверката. За да направи това заключение, Софийският районен съд се е позовал на приложените по делото договор за строителство и акт за приемане на конструкцията, видно от които към датата на извършване на проверката изпълнителят („Стройелит К“ ЕООД) е изпълнил задълженията си по договора за строителство на обекта и го е предал на възложителя в съответствие с уговореното в чл. 6.1 от него. Посочено е, че този факт не се опровергава от наличието на работници на „Стройелит К“ ЕООД на място, още повече, че там са се намирали и служители на възложителя „Стройколукс-София“ ООД. Направено е заключението, че от събраните по делото доказателства не може да се направи категоричен извод за авторството на нарушението, а от там и за виновно поведение.

Решението е правилно.

Правилен е изводът на Софийски районен съд, че извършването на вмененото на санкционираното лице нарушение не е доказано по безспорен и несъмнен начин. След като по делото са представени като писмени доказателства - Договор за строителство от 11.06.2019 г. и Акт за приемане на конструкцията от 25.08.2020 г., по силата на последния обектът, в който е била извършена проверката, е бил предаден на възложителя в състояние да понесе по време на последващо изпълнение на СМР, както и при експлоатацията му всички постоянни, временни и особени натоварвания, което е обусловило и разрешаването на изпълнението на довършителни работи, то към момента на извършената проверка от контролните органи на Дирекция "Инспекция по труда" дружеството - ответник по касация не е имало качеството на изпълнител на обекта.

Обвинението за неизпълнение на задължението в разпоредбата на чл. 40, т. 1 от Наредба № 2/2004 г., очертаваща част от минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършването на строителни и монтажни работи, в частност при работа на височина, предполага към времето на извършването на проверката от страна на контролните органи на място на строителния обект, юридическото лице като работодател и изпълнител на строежа, да е допуснал на обекта, работниците да продължават реализирането на строителните и монтажни работи, без за това отворите в строителните и конструктивни елементи, които създават опасност за падане от височина да са обезопасени чрез парапети, ограждения или здраво покритие, които да понесат съответното натоварване. В административнонаказателното производство не е доказано дружеството ответник по касация да е извършвало дейност на конкретния обект, в посочените по-горе качества. Предвид гореизложеното, съдът преценява като напълно незаконосъобразно в случая ангажирането на административнонаказателната отговорност на „СТРОЙЕЛИТ К“ ЕООД, доколкото в контекста на всичко изложено, обсъдено в съвкупност, без колебание се налага изводът, че съставителят на АУАН практически не е установил обективните елементи на изпълнителното деяние по чл. 40, т. 1 от Наредба № 2 от 22

март 2004, включително и неправомерно бездействие на соченото за нарушител дружество. Ето защо касационната инстанция намира, че правилно решаващият съд е приел, че не е установен съставът на нарушението - предмет на спора пред него.

При липса на безспорни доказателства, установяващи по несъмнен начин всички обективни и субективни елементи от състава на конкретно административно нарушение налагането на наказание е незаконосъобразно, а издаденото наказателно постановление е негодно да породи целените правни последици и следва да бъде отменено.

Предвид изложеното и с оглед наведените касационни основания, както и предвид обхвата на дължимата от касационната инстанция проверка, настоящият състав намира решението на районния съд за правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски за настоящата инстанция, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение. Видно от приложения по делото договор за правна защита и съдействие, същото е в размер на 600 лв., които са били изплатени в брой. На основание чл. 18, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, предвиденото минимално възнаграждение в случая възлиза на 500 лева, поради което Дирекция "Инспекция по труда" [населено място] следва да бъде осъдена да заплати на „СТРОЙЕЛИТ К" ЕООД направените в производството разноски в размер на 500 лева.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София – град, XX Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 647 от 08.02.2023 г., постановено по НАХД № 3623 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 100 - ен състав.

ОСЪЖДА Дирекция "Инспекция по труда" [населено място] да заплати на „СТРОЙЕЛИТ К" ЕООД, [населено място] ЕИК:[ЕИК] сумата от 500 лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.